

בסימנא טבא ובמזלא מעליא לזוזתן ולכלה ולכל ישראל
אמן בית וחקונם ולתאבות ומי אשה משכלת מצא אשה
מצא טוביפק רצון מי

בששי

בשבת ארבעה עשר לחדש אדר שנת חמשה אלפים וארבע מאות וארבע עשר ולשלוש לבריאת עולם ושנת אלף ויש מאות וחמשה
עשר לארבע ביה קדשנו והפארהינו שיבנה כמורה בימינו וימי כל ישראל אמן למעין שאנו רגילים למנות בו מה אי עיר קורא
דחבא על כף ימא וימי בארות ומעונות מסתפיקא מעדים אחרתו חזן מן שחית בפניו אי הכחור המושכל נחמיר ונעים כלר
משה נאמן בן תביר נכון ומרומם ונשא פנים הר אכרם נאמן יל אמר לה לבחורה יקדחתא טפירחא מ' טמילא מכת
בת הנביר חזק נכבד ונעלה הר משה חביביל חזן יל לאנחו בדת משה וישראל ואנא במימרא דשמיא אמר לה
ואוקיר ואוקיר ואקסור ואכליל ואכסי יתיב בחלכת ונכרין יודאין דלחין ומקדין ונען ומפרנסין ומכללין ומכסין ית גשורין בקושטא ויהיבנא ליכי כסף
מנה דחזו ליכי מדרבנן ומזמנא ובסותיב ומסוקיב ומיניל ליתבי כארם כל ארעא וצביאת מרת נאמילה בליתא דא ונות ליה להר משה נאמן חתנא דנע
לאנחו וקבלה עליה לבכדו ולשמשו כדרך כל כמות ישראל הכשרות והעניות השמשות את כליהן בנקיות וכטרה
מ' נאמילה הכלה המ לבית חתנה הר משה נאמן הנ' היא המנוגא המנוגרת באר היטב נקיותאס מהמדודים
ומרגליות ואם משימושי ערש ואם מתשישי אשה דקח מן הדקה וזלוא הם כתובים בשטר מיד השור
וידך עשוי השפך שילחי הדש פריכארו שנת אלף ויש מאות ושמונים ושלוש למנוגם כל הדברים הכתובים שם קבלם החתן וכל משה
הנל וכו' לידו ורשותו חוקם עליו כמלוה ורשו וכבכסי צאן כרזל ואם חותריו חותירו לו ואם חן פחתו פחתו לו ועוד רצה החתן הנל
והוסף לה לכלה הנל הוספת על עיקר כתובתה חצי מהננוגא נוסף על סך הננוגא הכתובה כמודד הנל
הנל שטר כתובה דא והוספת דא קבילות עלי וינל ירתא אחראי להפריעא מכל שטר ארנ ככסין דאית
וארעא דקנא ודאקע נכסין דאית להון אחריות ודלית להון אחריות משעבדו ואובן מטלטלי כוליהון
להתפריעא מנהון ואמלו מן נלימא דיעל כתפאי להפריע עיקר כתובה וההוספת מן יומא דנא וילעלם והרנאים שריתנו בערם השע צדדים המ
כולם יהיו מוכנים ושמונים כפי תנאי קהלות קדושות של עיר פירארה יונא והאמר וחזק שטר כתובה דא יהיה כחומר וכחזק כל שטרי
כתובות דנהגין בכנות ישראל הכשרות והעניות מן יומא דנא וילעלם בכסיו כל מינ מודעות וכפסול כל עדיהן לדעת הרשבא זצ
ורלא כאסמכתא ודלא כטופסי דשטרי דנא קען גמור ושלם כמנא רכשר
על ורוב שטרי

ודא

וכך

וקננא

הזאת יסדך
לדן הנערך
יתן לזוזתן ולכלה ולכל ישראל
לדך חסר ליהודא מן הזרע אשר
ויהי כיוצא בזה

והאמר כל העם אשר בשער והזקנים עדים יתן ואת האשה הזאת אל ביתך מרחל וכליאה אשר בנו שדתי

הם את בית ישראל ועשה חיל באפרתה וקרא שם בכית לחם